

Qorxu

Nə gecədə, nə gündüzdə qorxu var,
İçimizin çirki bizi qorxudur.
Dədəsini tanımayan şirik biz,
Bir dədəli tülkü bizi qorxudur.

Bu meydanda nə iş görsə söz görər,
Sözümüzü unutmuşuq göz görər,
Qorxmaz qoyduq adımızı yüz kərə,
Yenə qorxu-hürkü bizi qorxudur.

Özümüzü özgə kimi görmüşük,
Başımızı minarəylə hörmüşük,
Tülkələrin dərisinə girmişik,
Babamızın kürkü bizi qorxudur...

Astanbəyli M. Qorxu : şeir // Ulduz. - 1991. - № 1. – S. 30.